

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความพอใจเขาเต็มที

(คณะนายทหารกรมทหารราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ที่ไปปฏิบัติราชการที่อำเภอหรือเสาะ จ.นราธิวาส กราบถวายเช็ด ๒,๐๐๐ บาท หลวงตาให้เขาทำหน้าที่รักษาชาติปลอดภัยด้วยครับ) นราธิวาสเราได้ไปหนเดียวนะ ทางกระทรวงเขานิมนต์ไป ไปเฉพาะองค์ๆ องค์ไหนที่มีชื่อเสียงเขาก็ไปนิมนต์ เพราะเป็นเรื่องของกระทรวงเอง ในงานอะไรหน้าที่นราธิวาส (ที่ไปเจอนายตำรวจตรวจคนเข้าเมืองที่มาใส่บาตร บอกว่าพระองค์นี้แปลก บอกลูกสาวอยากใส่บาตร) พันโทอะไรนะลืมเสีย ที่สำคัญคือธรรมดามอบภาระให้ลูกสาวเลย ลูกสาวเขาใส่บาตรเรียบร้อยแล้ว รับประทานอาหารอะไรแล้ว เขาก็ไปโรงเรียนๆ พ่อไม่ต้องมากังวลใส่บาตร เขาก็ทำเป็นประจำ

พอตกค้ำกลางคืนนั้นละ เขาก็จะใส่บาตรละ ไปเรียกลูกมาว่าวันพรุ่งนี้พ่อจะใส่บาตร คอยพ่อหน่อยนะ ถึงเวลาแล้วมาบอกพ่อ พ่ออยากใส่บาตรเป็นกำลังวันนี้ ถึงเวลาก็ไป เราพักอยู่ที่วัดประชาภิรมย์ ทางกระทรวงเขานิมนต์ไป เขาหาเอาตั้งแต่องค์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในงานเขางง เป็นงานของกระทรวงเอง นิมนต์จังหวัดละองค์สององค์ ทางด้านนี้ก็มีเรา เขามีห้องเป็นห้องๆ ติดป้ายเอาไว้ห้องของอาจารย์ไหนๆ อยู่จังหวัดอะไรๆ พ่ออ่านมันก็รู้เอง รู้ทั้งชื่อ รู้ทั้งที่อยู่จังหวัด

แต่ละห้องๆ ของอาจารย์ที่เขาานิมนต์ไปเขามีเจ้าหน้าที่ประจำๆ พอตื่นเช้าพอสมควรแล้วเขาจะยกสำรับมาวางตามห้องๆ ที่ครูบาอาจารย์ที่เขาานิมนต์อยู่ที่ไหนพักที่ไหน เราก็กูกคนหนึ่ง เราไปแต่เราไม่ได้ทำตามใครนี่ เราทำตามธรรมของเรา ตอนเช้าเขาก็เอาสำรับมาวาง วางก็วางไว้อย่างนั้นละ เขาก็รักษาของเขาเอง คือเขามีเจ้าหน้าที่ประจำอาจารย์แต่ละองค์ๆ มาเขาก็เอาสำรับมาวางไว้ เราก็ก้ออกบิณฑบาต พระเหล่านั้นพอออกมาท่านก็ฉันๆ แต่เราไม่ฉัน ออกมาได้เวลาก็ก้อบิณฑบาต อยู่วัดประชาภิรมย์

ทีนี้พ่อของเด็กคนที่เขาใส่บาตรเป็นประจำบอกลูก มีแปลกๆ อยู่นะ บอกลูกเลยว่าวันพรุ่งนี้ถึงเวลาให้มาบอกพ่อด้วย พ่ออยากใส่บาตรเป็นกำลัง วันพรุ่งนี้ละพ่อจะใส่บาตร ให้มาบอกพ่อ พอถึงเวลาก็ก้อบอก เราพักอยู่วัดประชาภิรมย์ ได้เวลาเราก็ก้อบิณฑบาต เข้าไปบิณฑบาต เขาก็ก้อลูกลูกเขาไว้ เขาไม่นิยมว่าเป็นพระองค์ไหน แต่ว่าหมายถึงว่าเขาอยากใส่บาตร เราก็ก้อไปองค์เดียวเรา เขานิมนต์เป็นองค์ๆ มาเราก็ก้อไปพักเราไปองค์เดียวเรา ถึงเวลาเราก็ก้อออกบิณฑบาตไปเรื่อย ๆ

พอกับลูกเขารอใส่บาตรวันนั้น เขาอยากใส่บาตรเป็นกำลังวันนี้ ให้ทางลูกสาวถึงเวลามาบอกพ่อ พ่อจะใส่บาตรด้วย เรื่องราวมันเป็นอย่างไรบ้างลืมแล้วละ (เขา

อยากใส่บาตร หลวงตาเดินบิณฑบาตมา แต่ลักษณะท่าทางหลวงตาไม่เหมือนพระ
ท้องถิ่นนั้น พอมองดูแล้วเห็นแปลกหูแปลกตา ก็เลยบอกลูกสาวว่าพระองค์นี้ดูแล้วน่า
เลื่อมใส) นำเลื่อมใส เขาก็บอกลูกเขาโดยลำดับ ดูซิลูก พระองค์นี้เดินบิณฑบาตไม่
เหมือนพระทั้งหลายนะ ดูลักษณะท่าทางการมานี้รู้สึกว่เรียบร้อยสวยงามทุกอย่าง แล้ว
เขาระชิบลูกเขาเรื่อย ๆ เราก็เดินมาองค์เดียว เขาบอกลูกให้ดูพระองค์นี้

มาจนกระทั่งถึงที่ที่เขาจัดไว้ พอพระมาเขาก็ใส่บาตร ๆ เป็นประจำ เราเข้าไปเขา
ก็ใส่บาตรทั้งพ่อทั้งลูก ใส่บาตรแล้วเราจะขยับออก เขาก็รีบป้อนใส่อีก พอใส่ครั้งที่สอง
เราถอยออก เดี่ยว ๆ เขาว่าอย่างนั้นนะ เดี่ยวขอใส่อีก เอาไว้สำหรับองค์อื่นบ้าง เราว่า
อย่างนั้น ท่านมาบิณฑบาตเหมือนกัน เขาก็ถามท่านอยู่วัดไหน คือเขาตั้งแต่เดินมานั้น
แหละ บอกว่าดูพระองค์นี้เดินบิณฑบาตสง่างามมาก ความสාරวมพอดีทุกอย่าง
เขาระชิบลูกเขาดู เราก็เดินมาองค์เดียวเรา

เขาไม่รู้ว่าเป็นเรา คือนี่เขามาหาเราหลายหนแล้ว ถ้ามาหน้าแล้งก็ติดทรายรถ
เข้าไม่ได้ หน้าฝนก็ติดโคลนรถเข้าไม่ได้ เขาอยู่หนองคาย เขามาเป็น ต.ม.อยู่หนองคาย
ไปเยี่ยมมาที่ไรไม่สำเร็จสักที จนกระทั่งย้ายไปถึงอุบลนุ่นนะ แล้วก็ย้ายมาทางนี้อีก
เรียกว่าหมดหวังละที่นี่ ยิ่งไกลยิ่งหมดหวัง ก็มาโดนเอาองค์ที่ว่าหมดหวัง ๆ แล้ว เขาใส่
บาตรสุดท้ายเทหมดเลย ทั้งหมดเทหมด โอ้ มันเต็มบาตรแล้วนี่ เอา ๆ กะละมังมา ให้
ลูกเอากะละมังมาเอากะละมังใส่อีก ฟาดเต็มบาตร ขนออกแล้วใส่เสียจนหมดบาตรลูก
เดียว เราถอยออกครั้งที่ ๑ เราขยับออก เขาก็รีบใส่ พอครั้งที่ ๒ เราออกทันทีเลย เขาก็
ขอใส่อีก ท่านอยู่ไหน ถาม อยู่อุดรธานี แล้วถามว่าอยู่วัดไหน วัดป่าบ้านตาด อู๊ย นี่
พยายามไปหาหลายหนแล้ว อยู่หนองคายจนหมดหวังแล้วถึงได้มา ไปอุบลแล้วย้ายมา
นี่ หมดหวังแหละที่นี่ ยังมาเจอเขาก็ใส่บาตรหมดเลย เอาหมดเลย เขาเอากะละมังของ
เขามาใส่อีก วันนั้นตามเราทั้งวันเลย เขาพยายามอยากจะมา

เรื่องราวก็มีพิสดารอยู่ เรื่องราวของคนนี้ละ เขาระชิบลูกเขาให้ดู เวลาเดิน
บิณฑบาตเดินมาองค์เดียว บอกลูกตั้งแต่เดินมานั้นนะ ดูพระองค์นี้ไม่ใช่พระแถมนี้
ลูกนะ ดูลักษณะท่าทางทุกอย่างสง่างามเลย ว่าอย่างนั้นนะพูดกับลูก แล้วเดินใกล้เข้า
มากก็ใส่บาตรพอหมดแล้ว พอรู้ว่าเราอยู่อุดร อยู่จังหวัดที่เขามุ่งอยู่แล้วเขามาหา
ไม่ได้ รถติดทราย หน้าแล้งติดทราย หน้าฝนติดโคลน ถนนไม่มีแต่ก่อน ไม่มีถนน เขา
ใส่หมดแล้วก็ตามเราเลย วันนั้นเฝ้าเราทั้งวันเลย เขาเฝ้าเราทั้งวันตอนไหนก็ตาม

เขาบอกเขาเป็นหัวหน้า ต.ม.ตรวจคนเข้าเมือง เลยทั้งวันพาเราไปนั่นไปนี่
ชอกแซกซิกแซก เราก็ไม่ยอมไป แต่เขาพอใจเอาเหลือเกินวันนั้นนะ ตกงก็เลย
สงเคราะห์ทั้งวันเลย พอตื่นเช้าเขาก็มาเฝ้าแล้ว เป็นห้อง ๆ เขานิมนต์ครูบาอาจารย์

ทั้งหลายไป ฝ่าทั้งวัน พาไปเที่ยวอุ่นเที่ยวนี้เราก็ไม่อยากไป ดูอัยยาศัยของเขาออกพอใจเต็มที เราก็ไปกับเขาอย่างนั้นละ ดูที่นั่นแล้วดูที่นี่แล้วดูที่นั่น เขาชวนเราเรื่อยเพลิน ให้พาไป อ้าวทำไมไม่ไปทำงาน ผมเป็นหัวหน้าตม. ผมไปที่ไหนก็ได้ ลูกน้องผมมี พาเราไปทั้งวัน

บทเวลาเราจะจากเขามาที่นี่ แหม เราไม่เคยเห็นผู้ชายร้องไห้ ก้มหน้าบ้บร้องไห้เลย ของเขามาใส่บาตรทั้งหมดเลย ของเขาเอามาไม่ใช้น้อยๆ นะ เราก็ถามวัดนี้มีกี่คณะ คือของทั้งหมดกองพะเนินไม่ใช้น้อยๆ นะ มีเท่านั้นคณะ คณะใหญ่คณะน้อย แล้วก็แยกของ ให้หมดเลยละของมากต่อมาก แกลใส่หมดเลย ตอนเราจะมาร้องไห้ ก้มหน้าบ้บร้องไห้ นำสงสาร ตั้งแต่นั้นมาไม่ได้พบอีก แกเป็นพันโทอะไรลิ้มแล้ว ชื่อว่าอย่างไร (วีระครับ)

แกลฝ่าทั้งวันนะวันนั้น พาเราไปทั้งวันไปดูนั่นไปดูนี้ เราชี้เกียจจะตายละ จะไปดูอะไร ก็โลกแผ่นดินไปที่ไหนมันก็เห็น ตามีมันก็เห็น หูมีมันก็ได้ยิน แต่แกพอใจเอาเหลือเกิน ชวนเราไปที่นั่น พาเราไปที่นี่ ไปอยู่อย่างนั้นละเราไม่อยากไป แต่ความพอใจเขามีเต็มทีละ สุดท้ายตกลงเขาพาไปทางนั้นทางนี้เลยหมดวันเอาเลย มันมีเรื่องอยู่น้ำพอเห็นเราบ้บเท่านั้นละพอใจทันทีเลย พันโทวีระ ไซ้จำได้แล้ว นี่ละที่ว่าไปนราธิวาส ได้ไปคนเดียว จากนั้นมาไม่ได้ไปอีก จังหวัดนราธิวาสได้ไปคนเดียว

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ